

У 2018 році 15 компаній ГМК увійшли до топ-100 платників податків в Україні, в т.ч.: ПАТ «АрселлорМіттал Кривий Ріг» (I місце – 8,8 млрд. грн. податків та зборів); ПАТ «ПівдГЗК» (II місце – 3364,4 млн грн.); ПрАТ «ПівнГЗК» (III місце – 2830,3 млн грн.); ПрАТ «ІнГЗК» (IV місце – 1678,7 млн. грн.); ПрАТ «ЦГЗК» (IX місце – 1260,1 млн грн). Найбільшими платниками податків серед власників ГМК у 2018 році стали група «Метінвест» (5,1% надходжень до зведеного бюджету) та група «Приват» (3,3% надходжень до зведеного бюджету) [3].

Слід зазначити, що додатні показники результативності діяльності ГМК України, як чинник забезпечення ефективності реалізації змін для підприємств галузі:

– визначають фінансові можливості підприємств ГМК для ефективного провадження змін та функціонування систем менеджменту змін та менеджменту проектів;

– доводить зв'язок результатів діяльності галузі із політичними чинниками (група зовнішніх змін, які формують умови реалізації стратегії) та загальним рівнем державного регулювання економіки;

– вказує на доцільність релевантного управління стратегічними змінами, орієнтованого перш за все на зовнішні чинники (продуценти) змін.

Взагалі, додатні результати діяльності ГМК України дозволяють дійти висновку про спроможність підприємств даної галузі протистояти ентропійним проявам зовнішніх чинників змін та на їх основі напрацьовувати міцний базис для реалізації стратегічного потенціалу підприємств галузі на внутрішніх та зовнішніх ринках.

1. Бондар В. 2018-й – рік випробувань для галузі. *Голос України*. URL: <http://www.golos.com.ua/article/312682>.

2. Економічна статистика / Економічна діяльність / Діяльність підприємств. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/menu/menu_u/sze.htm.

3. 15 компаній ГМК вошли в сотню крупнейших налогоплательщиков Украины в 2018 году. URL: <https://gmk.center/news/15-kompanij-gmk-voshli-v-sotnju-krupnejshih-nalogoplatelshnikov-ukrainy-v-2018-godu>.

Романик В.І.

студентка

Бондаренко Л.П.

к.е.н., доцент

Національний університет «Львівська Політехніка»

ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ІНТЕРНЕТ-БАНКІНГУ В УКРАЇНІ

Український банківський сектор активно розвивається, і на теперішньому етапі, коли кількість банківських послуг безперервно зростає, впровадження інноваційних технологій набуває досить великого значення. Такі тенденції є результатом того, що клієнти все ставлять все вищі вимоги і хочуть отримувати найбільш зручний та швидкий канал обслуговування, який також був би доступний для користування постійно і безперешкодно. Інтернет-банкінг є, мабуть, найперспективнішим, на даний час, банківським продуктом цього ринку.

Інтернет-банкінг належить до виду дистанційного банківського обслуговування, завдяки якому операції за рахунками та доступ до них, можна здійснювати у будь-який час і з будь-якого комп'ютера, планшету чи мобільного телефону, підключеного до Інтернету. Тобто, інтернет-банкінг дає можливість здійснювати усі стандартні операції, які мали б бути виконані клієнтом в офісі банку (окрім операцій з готівкою), через інтернетне забезпечення [1, 2].

За допомогою інтернет-банкінгу можна здійснити багато операцій, а саме:

– проводити комунальні платежі, оплачувати послуги операторів мобільного зв'язку, IP-телефонії, Інтернету, online-ігр, а також послуги кабельного чи супутникового телебачення;

– здійснювати різноманітні операції з кредитними картами, проводити переказ коштів між власними рахунками, відкривати дистанційно депозит, погашати дистанційно кредит, відстежувати всі етапи обробки платіжних документів в режимі реального, блокувати карти і змінювати кредитні ліміти за картами;

– отримувати дані про рух коштів за карткою або рахунком за будь який період часу, читати банківські новини;

– переглядати і друкувати вхідні і вихідні платіжні документи, переглядати курс валют, замовляти нові банківські картки, здійснювати онлайн обмін валют;

– купувати квитки на поїзд, оплачувати проїзд в електротранспорті, замовляти і оплачувати таксі, оформити і оплачувати страхівку онлайн.

Отже, перелік послуг доступних в інтернет-банкінгу розширився далеко за межі лише класичних банківських послуг, сучасний інтернет-банкінг це “універсальний супермаркет”, де можна здійснювати безліч повсякденних операцій.

Проте інтернет-банкінг не позбавлений і певних недоліків, наприклад:

– не всі банківські інтернет-платформи є зручними та надають широкий спектр послуг, більшість обмежуються комунальними платежами та грошовими переказами;

– існує проблема інтернет-шахрайства;

– розбудова грамотної інтернет-платформи вимагає ґрунтовного фінансування, не всі українські банки погоджуються на ці витрати.

Інтернет-банкінг уже став невід’ємною складовою життя сучасної людини і його можливості будуть лише зростати з часом.

1. Сербина О.Г., Загузова О.М. Інтернет-банкінг: українська практика та світовий досвід. *Молодий вчений*. 2014. № 4 (07). С. 122-125.

2. Міщанин О.М. Інтернет-банкінг в Україні. *Молодіжний економічний дайджест*. 2014. №1(1). С. 71-75.

Синюра-Ростун Н.Р.

к.е.н., науковий співробітник

ДУ «Інститут регіональних досліджень ім. М.І. Долишнього НАН України»

КОНЦЕПЦІЯ «МІСТ, ЩО НАВЧАЮТЬСЯ» ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ЧИННИК СТИМУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА У МІСТАХ

Концепція «міст, що навчаються» у європейській та світовій теорії регіонального розвитку виступає маркером успішного соціально-економічного розвитку міста, через стимулювання інклюзії, удосконалення освітньої політики та розвиток людського потенціалу жителів міст тощо. З цією метою у 2013 р. у Пекіні була проведена Міжнародна конференція міст, що навчаються та затверджена Пекінська декларація міст, що навчаються.

Щоб місто розвивалося його жителі повинні постійно вчитися, здобувати нові професійні та кваліфікаційні навички. Важливими економічними перевагами, які розвиваються у цьому напрямі є: створення інфраструктури та можливостей для навчання, що здатні залучити інвестиції. Одним із напрямів освітнього розвитку населення міст стає навчання підприємництва. Серед основних завдань розвитку міст, що навчаються [1, с. 17] слід виокремити стимулювання підприємництва через наступні заходи:

– підтримку місцевого виробництва і торгівлі місцевими товарами;

– налагодження партнерських взаємин між роботодавцями, залучення неповносправних до професійної підготовки;

– створення віртуальної бази даних про вакансії, що дозволяє роботодавцям та безробітним швидше знаходити вигідні умови праці;

– розвиток професійної орієнтації в школах, податкові пільги для підприємців, що надають можливість проходити практичні заняття для учнів, студентів за обраною спеціалізацією;